Cicero. effundere dextra.i.meã.Cice.in philippicis. Remoue pauliſper iſtos gladios.i.tuos. Vergi.Ȝ.
Vergilius ene. Hic illius arma.i.Junonis:de qua paulo ante dixerat. Quã iuno fertur. Priſcia.inter iſte ⁊ ille hãc differentiã eſſe voluit:ꝙ iſte de ſpacio ꝓpinquiore ille de lõgiore dr: in quo auidi⁹ a Valla refellit:cũ hic ⁊ iſte ad primã ⁊ ſcðam pſonã ptineãt: q̃ in ſmone quodãmõ ſunt pñtes ⁊ pro
Vergilius xime. Ille eſt qð tertie pſone:de rebus erit abſentib⁹ ⁊ lõgioribus.vt Verg. vij. eñ. Hec erat illa fames.i. pñs erat illa:quã añ
Terẽtius. pdixerat. Anchiſes et Terẽ. in an. Hic ille lachryme. Hec illa eſt mia. Aliqñ ille illa illð ponit ad exprimendũ dignitatẽ ⁊ eminẽtiam alicui⁹:quẽ oẽs noſſe debeãt: vt qð dicimus. Alexãder ille magnus. Thales ille mileſi⁹. ¶ Ipſe ipſa ipm emphaſim quandã hʒ in ſe ⁊ vehementiã ſignificat:et iõ reliqs ꝓnoibus atq; etiã noibus ad hoc exprimẽdum addit:vt ego ipe. tu ipe ille ipſe.ſui ipſi⁹.hic ipſe. iſte ipſe. Antoni⁹ ipe. Ceſar ipſe. hõ ipe. Antiq̃ores ꝓ eo qð eſt ipſe in gñe maſculino ipſius dicebãt.vt Terẽ.i and. Ipſus dauos mihi dixit. Is ea id in eo q̃ differt ab hic hec hoc.ꝙ is de reb⁹ remotiorib⁹.hic de ꝓpinquioribus dr.vt hic liber: quẽ habeo et quaſi pñtem demonſtro.is liber quẽ tibi miſi:aut quem tibi mittaʒ.quaſi de abſente loquor.ab is ea id in accu
Macrobi⁹ ſatiuo im pro eum in lege duodecim tabularum apud Macrobium in primo ſatur. reperitur. ¶ Si nox inquit furtum factum ſit.ſi im aliquis occiſit:iure ceſus eſto.

¶ Noiatiuo ipſe ipſa ipm. gtõ ipſi⁹.dtõ ipſi. actõ ipm ipſam ipʒ.abltõ ab ipſo ab ipſa ab ipſo. Plurali ntõ ipſi ipſe ipſa.genitiuo ipſorũ ipſarũ ipſorũ.datiuo ipſis.actõ ipſos ipſas ipſa. ablatiuo ab ipſis.

¶ Nominatiuo is ea id. gtõ eius. datiuo ei.actõ eum eã id.ablatiuo ab eo ab ea ab eo. Plurali ntõ ei vel ij ee ea.gtõ eorum earũ eorum.datiuo eis vel ijs.accuſatiuo eos eas ea.ablatiuo ab eis vel ijs.

Tertia declinatio pronominis.

¶ Noiatiuo meus mea meũ.vctõ o mi mea meuʒ.
¶ Nominatiuo tuus tua tuum. vocatiuo caret.
¶ Nominatiuo ſuus ſua ſuum.vocatiuo caret.
¶ Noiatiuo noſter nr̃a nr̃ʒ. vtõ o noſter nr̃a nr̃m
¶ Noiatiuo veſter veſtra veſtrum.vocatiuo caret.

Quarta declinatio pronominis.

¶ Noiatiuo hic ⁊ hec et hoc noſtras.gtõ nr̃atis.
¶ Noiatiuo hic ⁊ hec ⁊ hoc veſtras.gtõ veſtratis.

De tertia pronominis declinatione. Ad hanc referunt ꝓnoia quinq;.q̃ ex ꝓportione noim adiectiuorum prime ⁊ ſecũde declinationis noim inflectũtur.ea ſunt meus mea meũ.tu⁹ tua tuũ.ſuus ſua ſuũ.noſter nr̃a noſtrũ.veſter vr̃a veſtrũ. q̃ ideo p oẽs caſus non explicuimus.q:vt dixim⁹:ex ꝓportiõe noim adiectiuorũ prime ⁊ ſcðe noim declinatiõis inflectũtur. Vocatiuũ aũt ab eo qð eſt me⁹ mea meũ expreſſim⁹ ob eã cãʒ:q: nõ ſeq̃tur aliorũ ꝓportionẽ in gñe maſculino. Nã ꝓ eo qð debuit eſſe mee mi dicẽdũ eſt. Teren.in adel. O mi Aeſchene.o mi
Terẽtius. germane. Sed eſt hoc loco ꝯſiderãdũ illud qð Valla in ſcðo libro elegantiarũ ſcribit. nõ bene Priſcianũ ſenſiſſe.cũ putauit nihilītereſſe inter poſſeſſiua ꝓnoia.⁊ gtõs ſuorũ pmitiuoꝝ. Nã ⁊ ſi in noibus ita eſſe cõpertũ ſit.vt idem auctor precipit.q: tm̃ valet. Euandrius enſis. quãtum Euandrij enſis in ꝓnominibus illa ratio nõ valet. Neq; enim idẽ eſt amor meus qð amor mei. Nam amor meus eſt quẽ ego habeo.amor mei eſt quẽ alius de me habʒ:qð tamẽ latine potius dicitur cauſa mea ⁊ cauſa mei. Itaq; poſſum⁹ dicere rogo te hoc facias cauſa mea et cauſa mei ſed diuerſa eſt in vtroq; ratio.q: cauſa mea eſt:vt ſic dixerim. reſpectu illius amoris quo te pſequor.cauſa mei vero reſpectu eius amoris.quo tu me pſequeris. Recte igitur Laurentius ſenſit.quẽadmoduʒ ſupra memorauimus genitiuos primitiuoꝝ ꝓnoim mis.tis.ſis. noſtrũ veſtrũ actiue ſignificare:ſed q: illi ab vſu receſſerunt in locũ eorum ſubſtituta eſſe.meus. tuus.ſuus.q̃ actiue ſignificarẽt.eadẽ quoq; ratione noſter ⁊ veſter actiue ſunt accipienda:ſicut ⁊ illa noſtrũ veſtrum primatiua que tamen in vſu manſerunt. quemadmodum ⁊ illa paſſiua noſtri et veſtri.

De quarta pronominis declinatiõe. Ad hanc duo tm̃ ꝓnoia referũtur noſtras noſtratis. veſtras veſtratis:quorũ tm̃ noiatiuos ⁊ gtõs ſingulares expreſſim⁹:q: declinãtur ex ꝓportione noim adiectiuoꝝ tertie declinatiõis. ¶ Poſuimus aũt illa triũ generũ cõia cũ
Cicero. alij duoꝝ tantũ poſuerint:ꝙ inuenio illa etiã neutris cõiuncta vt Cice. in epiſtolis ad Celium. Putares ne vnq; accidere poſſe vt mihi v̾ba deeſſent non ſolũ iſta veſtra oratoria:ſed hec etiam
Cato. leuia noſtratia. Cato quoq; Cẽſorinus. Rex Seleucus arma noſtratia facit.neq; id mirũ: cum

http://digital.slub-dresden.de/ppn339575883/30